

[Aksel Larsen.]

betyder ikke, at Synspunktet er berettiget. Man kan tale saa meget, man vil, om, at det haster med Hjælp til Landbruget, at det er nødvendigt at gennemføre Kriselove for Landbruget inden den 1. Oktober o. s. v., o. s. v. — Landbrugerne har dog i hvert Fald Maden. Men hvad har de arbejdsløse i Byerne? Jeg tror, at, ja, jeg vil ikke sige Landbrugets Repræsentanter, men at Landbrugerne her i Salen skulde overlægge med sig selv, om der er noget i den hule Agitation om, at Arbejderne og de arbejdsløse faar for meget, om man nogen Sinde virkelig har overvejet, hvad det koster at købe Fødemidler inde i Byerne. Og her hjælper det ikke med Henvisninger til Prisen ved Staldøren, her maa man se paa de Priser, der betales i Butikkerne i København og andre Steder, saa kommer man let til det Resultat, at saa haard Landbrugskrisen end kan være for mange, saa sviende Saar den end slaar, saa haardt det end kan være for en Landmand at maatte forlade sit Hjem paa Grund af en Tvangsauktion, saa gaar det i hvert Fald sjælden saa haardt til ude hos Gaardmændene, at man staar og mangler det daglige Brød, men det er noget, som er en dagligdags Begivenhed i københavnske Arbejderhjem. Og derfor siger jeg: vi venter naturligvis ikke at høre andet fra Landbrugets Repræsentanter her i Tinget end, at Understøttelsen er for høj, men det er et Spørgsmaal, om de, der repræsenteres ved saadanne Tingmænd, vilde anlægge det samme Synspunkt, hvis de virkelig fik Lejlighed til at overveje Problemet. Den Understøttelse, der gives ordinært, er i de allerfleste Tilfælde alt for lav, og den er det saa meget mere, som Arbejdsløshedsperioderne bliver længere og længere, saa der er mindre og mindre Reserver at falde tilbage paa, og Nøden derfor bliver større i de arbejdsløses Hjem.

Dernæst vil det blive saaledes i Vinter, at udover hvad Sociallovgivningen ellers giver, ydes der kun Hjælp til forsikrede arbejdsløse, til de organiserede. Er det saa nok, det, der gives til dem? Jeg har sagt ved Forelæggelsen af vort Partis Lovforslag, at jeg gerne vil have, at en Repræsentant for de borgerlige Partier her i Salen staar op og beviser med tørre Tal og nøgterne Betragtninger, at de arbejdsløse har let ved at klare sig med den ordinære Understøttelse. Da det ikke er sket hidtil, gaar jeg ud fra, at Ordførerne for de borgerlige Partier erkender, at de ikke er i Stand dertil, at de altsaa paa Forhaand har stemplet deres egen Tale om

de for høje Understøttelser eller de tilstrækkelige Understøttelser som ikke begrundet.

Prøv at undersøge, hvad det koster at skaffe Mad til en Familie, at skaffe Tøj, og husk paa, at de fleste af de arbejdsløse, det drejer sig om, i 2—3 Aar ikke har haft Raad til at købe en Stump Tøj. Tænk lidt paa Brændselet til Vinter, paa Huslejen, og hvilke Udgifter der ellers ligger for. Der er overhovedet ingen Mulighed for at stille et Budget op; ethvert Budget vilde paa Forhaand være sprængt. Naar det alligevel kører rundt, maa man sige sig selv, at saa betyder det Sult og Kulde og Nød i de arbejdsløses Hjem. Jeg vil slet ikke tale her om det, jeg nævnte før, den særlige Ernæring, de arbejdsløses Børn trænger til; den er der overhovedet ikke Mulighed for at skaffe, navnlig ikke nu, da Mælken og Smørret stiger.

Men dernæst er jo selv det, der foreslaas her, ganske utilstrækkeligt. Det er beregnet paa forsikrede arbejdsløse, og det tager ogsaa dem med, som f. Eks. falder for 10 Maaneders Bestemmelsen, men det tager ikke dem med, som falder for 26 Ugers Bestemmelsen, og jeg maa sige, jeg begriber ikke det Ræsonnement, der anføres i Bemærkningerne, at dette Krav om de 26 Ugers Arbejde ved Faget maa anses for en absolut Betingelse for Adgang til forsikringsmæssig Understøttelse. Naar Socialministeren selv anlægger det Synspunkt, at der hersker fuldkommen abnorme Forhold, hvorledes er det saa muligt at sige, at Folk, der ikke kan opfylde Kravet om 26 Ugers Arbejde indenfor en saa og saa lang Periode, skal udelukkes, de maa ingen Hjælp faa.

Hvis dette er en rimelig Fortolkning af en Hjælpe Lov for de arbejdsløse, hersker der altsaa ikke abnorme Tilstande. Der vil være Hundreder eller Tusinder, som her i København falder for denne Bestemmelse og altsaa bliver henvist til de sociale Udvalg, og dette vil naturligvis bevirke en yderligere Afgang fra Arbejdsløshedskasserne paa Grund af, at Folk ikke er i Stand til at betale deres Kontingent, eller paa Grund af, at man ligefrem søger at berøve dem Lysten dertil. Dertil kommer, at der vil blive mange Tilfælde, hvor forsikrede arbejdsløse ikke faar Hjælp efter denne Lov, fordi de heller ikke, selv om de kan faa 140 Dages ekstra Hjælp, er i Stand til at faa Hjælp under hele Arbejdsløsheden. Vinteren er jo nemlig længere, og Loven er altsaa paa dette Punkt utilstrækkelig.